

Notiser

Sten Lindström till minne

12 mars, mitt under kriget i Ukraina, led svensk filosofi en egen tung förlust: Sten Lindström gick ur tiden. Han var avhållen och aktad av många; för mig var han en mycket nära vän.

Sten föddes 1945, blev fil.kand. i filosofi, matematik och statistik i Uppsala 1969, disputerade i filosofi i Stanford 1981, och utnämndes till docent i teoretisk filosofi vid Uppsala universitet 1990. Forskarassistent i Uppsala 1986–1990, universitetslektor i Lund 1990–91 och sedan i Umeå 1991–99. I Umeå utnämndes han 1999 till professor i teoretisk filosofi. Under flera perioder gästforskade han vid Svenska kollegiet för avancerade studier (SCAS) i Uppsala. Han gjorde ett stort avtryck i Umeås filosofiska liv, men Uppsala var hans intellektuella hemort. Dit återvände han för gott 2013, efter pensioneringen.

Stens forskning spände över filosofisk logik, språkfilosofi och matematikens grundvalar. Han hade djupa kunskaper om den analytiska filosofins och filosofiska logikens historia, vilket var nog så ovanligt bland hans svenska kolleger. Hans förståelse för detaljer och stora linjer i denna historiska utveckling gjorde honom mycket uppskattad och respekterad i Sverige och internationellt. Både Kaplan och Kripke hade höga tankar om Sten. Hans expertis anlätades i många sammanhang, inte minst då han var ledamot i Vetenskapsakademiens kommitté för det prestigefyllda Schockpriset i logik och filosofi. Den gjorde honom också till en idealisk medredaktör för en rad breda samlingsvolymer, flera med Springer som förlag: *Logic, Action and Cognition* (1997), *Collected Papers of Stig Kanger with Essays on His Life and Work*, vol. I–II (2001), *Logicism, Intuitionism, and Formalism: What Has Become of Them?* (2009), *Epistemology versus Ontology: Essays on the Philosophy and Foundations of Mathematics in Honour of Per Martin-Löf* (2012).

Själv träffade jag Sten när han kom tillbaka till Uppsala från Stanford. Ganska snart började vi skriva tillsammans. Berömda filosofer kom till Uppsala för att ge Hägerströmföreläsningar och Lars Bergström lät *Filosofisk tidskrift* rapportera från dessa evenemang. Sten och jag skrev om Kripkes föreläsningar (1985), Føllesdals (1986) och Kaplans (1987).

1985 publicerade Alchourrón, Gärdenfors och Makinson sin banbry-

tande artikel "On the logic of theory change." Den gav upphov till ett nytt forskningsprogram: undersökning av logiska principer för övertygelseförändringar föranledda av ny information, även sådan som kan strida mot vad man tidigare trodde. Artikelförfattarnas logiska system för denna övertygelsedynamik kom att kallas AGM. Sten och jag tyckte att frågeställningen var fascinerande och det dröjde inte länge förrän vi hoppade på tåget.

Vår första artikel (1989) behandlade förhållandet mellan övertygelseförändringar och förändringar i sannolikhetsstilldelningar, där de senare uppdateras med en information vars *ex ante*-sannolikhet kan vara noll. Nästa större artikeln (1991) undersökte sambandet mellan förändring i övertygelser och deras "epistemiska förankring". Trosföreställningar som är mindre förankrade ges upp först, när hänsyn måste tas till den nya informationen. AGM postulerar att tidigare övertygelser plus ny information entydigt bestämmer nya övertygelser. Men, som vi argumenterade, entydighetskravet får släppas om några av de tidigare övertygelserna är ojämförbara i sin epistemiska förankring. Subjektet har en latityd i valet av nya övertygelser. Vi fortsatte med artiklar om det s.k. Ramseytestet som reglerar förhållandet mellan potentiella övertygelseförändringar och indikativa villkorssatser (1992, 1995). När Krister Segerberg ersatte AGM med en regelrätt dynamisk doxastisk logik (DDL) hängde vi med men beskrev problem som uppkommer för DDL när introspektiva övertygelser tillåts (1999).

Min flytt till Lund försvårade skrivsamarabetet med Sten. Så småningom kom det att avstanna. Vi kunde inte längre sitta tillsammans framför datorn för att omväxlande skriva, skämta och spekulera. Men vänskapen bestod.

Bland Stens övriga bidrag vill jag framhålla hans nyskapande semantik för icke-monoton logik i termer av valfunktioner (1994) och den situationsteoretiska behandlingen av Fitchparadoxen (1997). Flera fascinerande texter kom även senare, under 2000-talet; de fokuserade på modallogik, möjlig värld-semantik och logiska paradoxer.

En av våra gemensamma vänner har sagt om Sten att han var snäll, klok och rolig. Just sådan var han. *Wlodek Rabinowicz*

Medarbetare i detta nummer av *Filosofisk tidskrift*: Anna Petronella Foultier är universitetslektor i teoretisk filosofi vid Umeå universitet, Lars-Göran Johansson är professor emeritus i teoretisk filosofi vid Uppsala universitet,